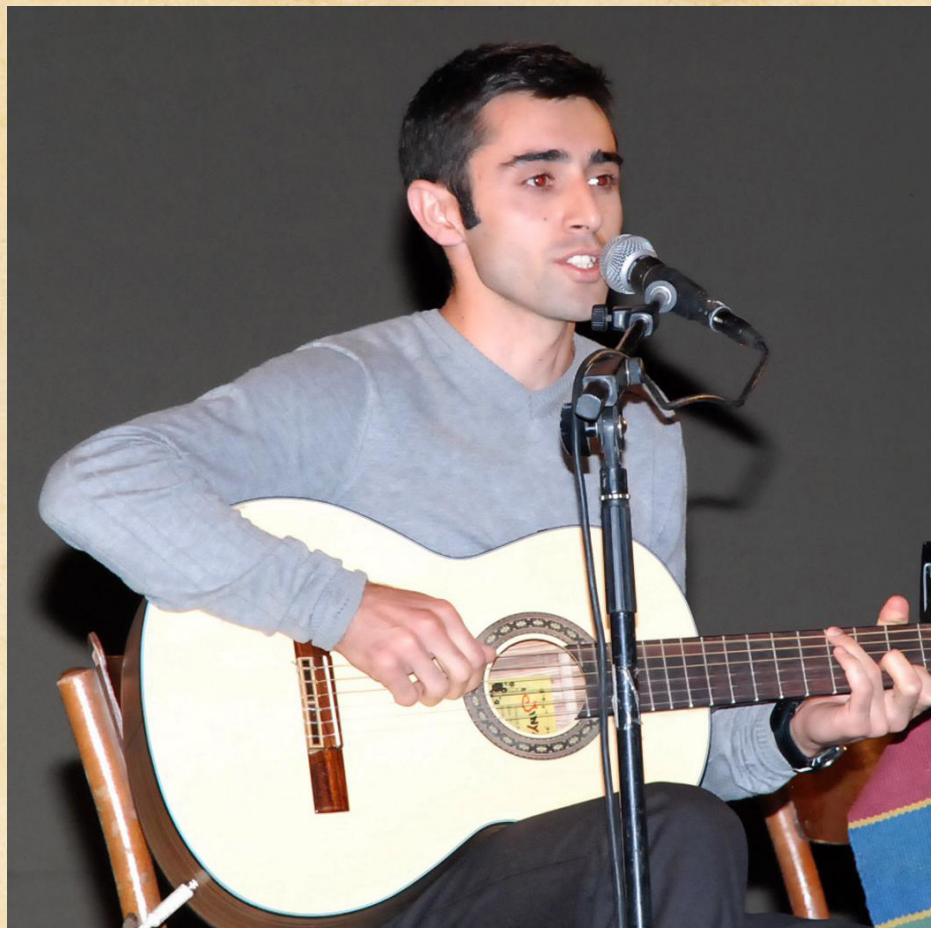

ՎԱՐԴԱՆ ԳԱԼՍՏՅԱՆ

*Երգը այն միակ ճշմարտությունն է,
որից «սկանջները» չեն վախենում:*

- Կարոտ
- Մի փաթիլ ձյան մեջ

Կարոտ

1.

G E
Այսօր նորից երկինքն է պարզ,
E Am
Իսկ ես՝ կծկվել իմ մտքերից,
D

Արևն այրում է իմ ճամփան,
D G
Ես կարոտում եմ քեզ նորից:
G E
Բակում փոշի է բարձրանում,

Am

Իսկ տերևներ այստեղ չկան,
C D
Այսօր հուշերն են մեղմ երգում,
B7 Em
Իմ շուրջն ինձ հասկացող չկա...

2.

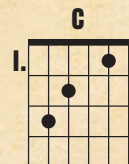
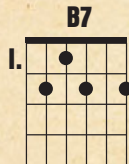
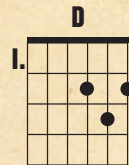
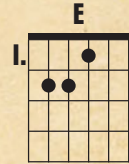
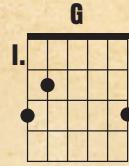
Em

Չեն հասկանում այստեղ մարդիկ,
Em B7
Որ արևին պետք է խնդրել,
Am
Նա կամակոր գուցե մերժի
B7 Em
Եվ թաքնվի ինչ-որ մի տեղ:
C G
Կամ չգիտեն այստեղ մարդիկ,
Am
Որ երեկոն խոսել գիտե.
Am B7
Հաճախ պատմում է արևին

Կամ անձրևում է հենց այնպես:

3.

Այսօր նորից մթնում է վաղ,
Կարծես թե բակն է դատարկվել,
Իմ հուշերում լույսերը տան
Դեռ այսքան վաղ չէին վառվել:
Իմ հուշերում փողոցն այնքան
Լի էր խելառ մանուկներով,
Ո՞վ կկարծեր, որ այս ճամփան
Մեզ կսփռի ողջ աշխարհով:

4.

Այսօր նորից երկինքն է պարզ,
 Իսկ ես՝ կծկվել իմ մտքերից,
 Արևն այրում է իմ ճամփան,
 Բայց դու քայլում ես իմ կողքին...

Am7 B7

Աչքերդ փակ, ձեռքս սեղմած՝

Em C

Դու ինձ ասել ես մեկ անգամ.

C B7 Em

«Ուր էլ տանի այս խենթ ճամփան,

Em Am

Ես անպայման քեզ հետ կգամ,

B7 C

Ես ամենուր քեզ կուղեկցեմ,

Am B7 C

Եվ թե ճամփան մեզ հեռացնի,

B7 Em

Ես, որքան պետք է, կսպասեմ»:

5.

Այսօր ծովի հետ զրուցում,
 Անվերջ պատմում էի նրան,
 Որ մենք ծնվել ենք լեռներում,
 Տեսել գետերը քաղցրահամ:
 Ծովն ալիքներն էր շուռ տալիս,
 Ասես սպասում էր ինձ այնքան,
 Երկար քնի մեջ շուռ գալիս
 Եվ աղմկում էր բարձրաձայն:
 Եվ ոսկեզօծ ավազներին
 Նա իր երգերն էր պատկերում,
 Որ բղավենք մենք միասին,
 Ինչպես գետերը լեռներում:

6.

Այսօր նորից երկինքն է պարզ,
 Իսկ ես՝ կծկվել իմ մտքերից,
 Արևն այրում է իմ ճամփան,
 Ես կարոտում եմ քեզ նորից...

7.

Այսօր նորից եմ ես բացում
 Մետաղյա դուռը՝ պինդ ծածկված,
 Աչքերիդ մեջ եմ ես տեսնում
 Մեր ժամանակը փայփայած:
 Ընկերներին հետ խելագար
 Գինով երգեր ենք նկարել,
 Իմ նկարում այս քո դեմքով
 Փոքրիկ քարտեզ է պատկերվել,
 Խորհրդավոր մի ճանապարհ,
 Լեռների մեջ գետեր վարար,
 Ուր մենք ծնվել ենք խելագար
 Եվ ապրելու էլ խելագար:

8.

Այսօր նորից երկինքն է պարզ.
 Քո աչքերից է պարզեցել,
 Աստղերը հուշում են մեր ճամփան,
 Նրանք վաղուց են իմացել՝
 ... աչքերդ փակ, ձեռքս սեղմած՝
 Ինձ ասելու ես մեկ անգամ.
 «Ուր էլ տանի այս խենթ ճամփան,
 Ես անպայման քեզ հետ կգամ,
 Ես ամենուր քեզ կուղեկցեմ,
 Եվ թե ճամփան մեզ հեռացնի,
 Ես, որքան պետք է, կսպասեմ»:

Մի փաթիլ ձյան մեջ

2 լադ capo

1.

A E7 A
Մի փաթիլ ձյան մեջ ամփոփված են իմ հուշերը,
D D
Սառույցի վրա տեսնում եմ իմ պատկերը,
Bm C#7 D
Փոքրիկ այգում խաղեր էի երբ խաղում,
Bm E7 A
Ճերմակ հատակին հետքեր էի թողնում:

2.

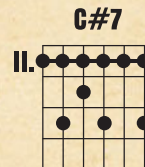
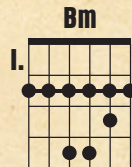
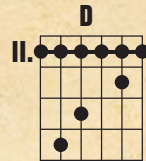
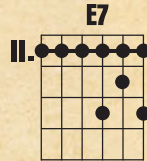
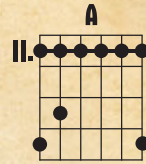
D E A
Դու ինձ ներիր, փոքրիկ, վաղուց է՝ չեմ գրում քեզ,
D F# Bm
Ես իմ հուշերն իմ քաղաքում էի թողել
C#7 F#m F#
Եվ քեզ թողել այդպես՝ անտեր ու միայնակ,
Bm E
Բայց երջանիկ էիր դու այդ ժամանակ:

3.

Սահնակներով մրցում էինք, մրցում,
Բայց մրցանակը բոլորին էինք մենք հանձնում,
Դրանք մեր հուշերն են՝ թողած մեր քաղաքում,
Եվ մեր ճիչերը՝ անծայր այն երկնքում:

4.

Դու ինձ ներիր, մայրիկ, շորերս կեղտոտվել են,
Իսկ կարմիր քիթս բլիթի հոտ է առնում,
Բլիթի հոտը մնաց իմ պաղ, կարմիր քթում,
Եվ այն փակվեց հուշերի մեծ քաղաքում:

5.

A	D
Երբ Նոր տարին բացում էր իր դռները վառ, իր խաղերով,	
Bm	E
Ձմեռ պապին էր այցելում ազնվագարմ իր երգերով:	
F#m	E
Սիրով լցված ծնողներիս հայացքն՝ ուղղված մեզ ժպիտով,	
A Esus	A Esus
Bm	Esus

Աղոթքներով, վառ մոմերով և մեծ սիրով:

6.

Դու ինձ ներիր, փոքրիկ, վաղուց է՝ չեմ գրում քեզ,
Այս նոր տարին երբեք էլ չեմ գտնի ես:
Իմ մանկությունը տարավ իր հետ օրերն իմ անհոգ,
Ինձ ընծայեց ճամփան այս անողորմ:

7.

Ես փակեցի դուռը ամուր իմ ետևից,
Վերջին անգամ, երբ նայեցի այս դիտանցքից,
Տեսա՝ ինչպես անիվ դարձած, գլորվելով անէացավ
Իմ մանկությունը, թողեց ինձ, հեռացավ:

8.

Դու ինձ ներիր, փոքրիկ, վաղուց է՝ չեմ գրում քեզ,
Ես մոլորվել եմ փոքրիկ այս վանդակում:
Դու ինձ ներիր, երբեք էլ չեմ գտնի քեզ,
Դու երջանիկ ես քո այս աշխարհում:

